

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Rudolfové a soudců JUDr. Jany Faktorové a Mgr. Tomáše Lisa ve věci

žalobkyně:

██████████
██████████
██████████ zastoupená advokátem ██████████
██████████

proti
žalované:

██████████
██████████ zastoupená advokátem ██████████
██████████

o zaplacení 101.61 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 7.1.2019, č.j. 28 C 175/2018-50,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se zrušuje a řízení se zastavuje.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů 43.983,70 do tří dnů od právní moci usnesení k rukám ██████████, advokáta ██████████.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá na žalované zaplacení částky 101.640,61 Kč s úrokem z prodlení. Uvádí, že žalovaná nabyla po zemřelém ██████████ dědictví v ceně 237.583,11 Kč na základě usnesení Okresního soudu ve Strakonících, č.j. 17D 71/2017-223 ze dne 11.9.2017. Do pozůstalostního řízení žalobkyně přihlásila pohledávku, kterou má vůči zůstaviteli podle pravomocného platebního rozkazu Okresního soudu ve Strakonících, č.j. 2C 731/92-17 ze dne 4.1.1994, usnesení Okresního soudu ve Strakonících o nařízení výkonu rozhodnutí vůči zůstaviteli (jako povinnému) č.j. E 744/95-11 ze dne 18.6.1998 a usnesení Okresního soudu ve Strakonících, č.j. E 744/95-46 ze dne 7.5.2004. Žalobkyně je právní nástupkyní původního věřitele zůstavitele. Přihláška pohledávky ve výši 163.605,61 Kč byla doručena Okresnímu soudu ve Strakonících dne 6.4.2017, tj. jeden den před vyvěšením usnesení Okresního soudu ve Strakonících, č.j. 17D 71/2017-149 ze dne 3.4.2017, kterým byli věřitelé zůstavitele vyzváni, aby přihlásili své pohledávky do pozůstalosti. Žalobkyně má za to, že je ohlášeným věřitelem ve smyslu ust. § 1712 odst. 2 o.z., o její pohledávce žalovaná dědička věděla a má tak stejné právní postavení v první skupině věřitelů, jako věřitelé, kteří se včas a řádně přihlásili. Žalovaná však přihlášenou pohledávku uspokojila pouze zaplacením částky 51.646 Kč, 10.319 Kč bylo zaplaceno v rámci výkonu rozhodnutí, k úhradě tak zbývá 101.640,61 Kč, které jsou předmětem řízení.
2. Okresní soud v Českých Budějovicích (dále jen soud prvního stupně) napadeným rozsudkem žalobě vyhověl a uložil žalované zaplatit žalobkyni částku 101.640,61 Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši od 16.5.2018 do zaplacení (výrok I.). Současně žalované uložil povinnost k náhradě

nákladů řízení v částce 51.178,30 Kč (výrok II.). Soud prvního stupně žalobkyní uplatněný nárok posoudil z hlediska ust. § 1711 a navazující o.z. Zabýval se zejména otázkou, zda žalobkyně svou pohledávku vůči zůstaviteli vyplývající z pravomocného platebního rozkazu Okresního soudu ve Strakonících ze dne 4.1.1994, č.j. 2C 731/1992-17, popřípadě rozhodnutí vydaného v rámci řízení o výkon rozhodnutí srážkami z důchodu zůstavitele jako povinného, řádně ohlásila v rámci řízení o pozůstalosti v návaznosti na to, zda je oprávněna požadovat zaplacení částky, o kterou se v dané věci jedná. Soud prvního stupně vzal za prokázané, že žalobkyně vůči právnímu předchůdci žalované disponovala původně pohledávkou ve výši 163.605,61 Kč. Výše pohledávky po odečtení srážek z příjmu právního předchůdce žalované stanovených v rámci řízení o výkonu rozhodnutí vedeném Okresním soudem ve Strakonících pod sp. zn. 12E 744/95, činila 153.287 Kč. Mezi účastníky není sporu o tom, že žalovaná uspokojila pohledávku žalobkyně do výše 51.646 Kč, zbývající část nároku odmítla uspokojit s tím, že není důvod k přednostnímu uspokojení pohledávky žalobkyně ve smyslu ust. § 1712 odst. 1 písm. a) o.z. Soud prvního stupně na rozdíl od žalované dospěl k závěru, že požadavek žalobkyně na přednostní uspokojení pohledávky je oprávněný.

3. Proti tomuto rozsudku se žalovaná odvolává. Se závěry soudu prvního stupně nesouhlasí. Namítá, že poté, co žalovaná uplatnila výhradu soupisu v rámci pozůstalostního řízení, nevznikla privilegovaná skupina věřitelů přihlášených na výzvu soudu v rámci vyhlášené lhůty pro konvokaci věřitelů, neboť se žádný z věřitelů včas a řádně v rámci ediktální lhůty se svou pohledávkou do dědického řízení nepřihlásil. Žalobkyně sice zjevně projevila snahu přihlásit svou pohledávku do dědického řízení, avšak učinila tak před zveřejněním a vyvěšením výzvy ke konvokaci věřitelů na úřední desku, o čemž však žalovaná nevěděla. Okresní soud ve Strakonících v rámci projednání pozůstalosti konstatoval, že se na výzvu žádný věřitel nepřihlásil. Účinky konvokace věřitelů tak nenastaly a postup podle ust. § 1711 a navazujících nepřichází v dané věci v úvahu. Žalovaná prostřednictvím uvedených námitek vytýká soudu prvního stupně nesprávné skutkové závěry a právní posouzení věci (§ 205 odst. 2 písm. d) a g) o.s.ř.).
4. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o.s.ř.) po zjištění, že přípustné odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě podle § 204 odst. 1 o.s.ř. a osobou k tomu oprávněnou, se zabýval především otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení, za nichž může ve věci dále jednat a na základě podaného odvolání přezkoumat napadený rozsudek soudu prvního stupně. Jednou z těchto podmínek řízení je, zda projednání a rozhodnutí věci nebrání překážka věci pravomocně rozsouzené.
5. Podle § 159a odst. 4, jakmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být v rozsahu závaznosti výroku rozsudku pro účastníky a popřípadě jiné osoby věc projednána znovu.
6. Podle § 103 o.s.ř. kdykoliv za řízení soud přihlíží k tomu, zda jsou splněny podmínky řízení, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).
7. Podle § 104 odst. 1 věta první o.s.ř. platí, že jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví.
8. O tentýž předmět řízení ve smyslu ust. § 159a odst. 4 o.s.ř. jde tehdy, jestliže tentýž nárok nebo stav vymezený žalobním petitivem vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, jimiž byl uplatněn (ze stejného skutku). Podstatu skutku lze přitom spatřovat především v jednání (a to ve všech jeho jevových formách) a v následku, který jím byl způsoben; následek je pro určení skutků podstatných proto, že umožňuje z projevu vůle jednajících osob vymezit ty, které tvoří skutek. Co do totožnosti osob není samo o sobě významné, mají-li stejné osoby v různých řízeních stejné procesní postavení. Týchž osob se řízení týká i v případě, jestliže v pozdějším řízení vystupují právní nástupci (z důvodu univerzální nebo singulární sukcese) osob, které byly účastníky dříve zahájeného řízení.
9. V projednávané věci žalobkyně nevymezuje skutkový základ uplatněného nároku popisem jednání účastníků nebo jejich právních předchůdců a následku tohoto jednání, ale opírá svůj nárok

10. o rozhodnutí soudu, konkrétně o platební rozkaz Okresního soudu ve Strakonících ze dne 4.1.1994, č.j. 2C 731/1992-17, kterým byla právnímu předchůdci žalované uložena povinnost zaplatit právnímu předchůdci žalobkyně jistinu s příslušenstvím a náklady nalézacího řízení. V rámci řízení o výkon rozhodnutí, které probíhalo u Okresního soudu ve Strakonících pod sp. zn. E 744/1995 bylo právnímu předchůdci žalobkyně přiznáno právo na náhradu nákladů za řízení výkonu rozhodnutí usnesením Okresního soudu ve Strakonících ze dne 18.12.1995, č.j. E 744/1995-6. Právě z těchto částek, o kterých již bylo soudy rozhodnuto, sestává částka 101.640,61 Kč, která je předmětem řízení v projednávané věci, jak o tom svědčí přihláška pohledávky do dědického řízení ze dne 4.4.2017 (č.l. 6 spisu).
11. Je tak zřejmé, že o uplatněném nároku již bylo rozhodnuto, a to platebním rozkazem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 4.1.1994, č.j. 2C 731/1992-17 (jistina, úrok z prodlení, náklady nalézacího řízení) a usnesením Okresního soudu ve Strakonících ze dne 18.12.1995, č.j. E 744/1995-6 ve věci výkonu rozhodnutí (náklady nařízení výkonu rozhodnutí). Proto není namístě, aby o totožných nárocích bylo v posuzovaném případě rozhodováno znovu mezi právními nástupci původních účastníků řízení, kdy namísto původního dlužníka vystupuje žalovaná a na místě původního věřitele nastoupila žalobkyně.
12. Jestliže soud prvního stupně věc projednal a rozhodl o uplatněném nároku znovu, zatížil řízení zmatečností vadou podle § 229 odst. 2 písm. c) o.s.ř., která je důvodem zrušení napadeného rozsudku soudu prvního stupně podle § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. a zastavení řízení podle § 221 odst. 1 písm. c) o.s.ř.
13. Odvolací soud se tak nezabýval námitkami žalované v podaném odvolání.
14. O nákladech řízení před soudy obou stupňů bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a 2 o.s.ř. a § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. tak, že žalobkyně je povinna zaplatit žalované náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů 43.983,70 Kč. Tato částka sestává z náhrady nákladů řízení před soudem prvního stupně ve výši 32.912 Kč. Jedná se o odměnu advokáta žalované za pět úkonů právní služby podle § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), tj. převzetí a příprava zastoupení, podání odporu, účast na jednání 25.10.2018, vyjádření ve věci ze dne 19.11.2018 a 3.1.2019, účast na jednání dne 7.1.2019 po 5.140 Kč za jeden úkon podle § 7 a 8 advokátního tarifu, celkem 25.700 Kč, z náhrady hotových výdajů v paušální výši po 300 Kč za jeden úkon podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 1.500 Kč a 21% DPH z částky 27.200 Kč. Náklady odvolacího řízení představují částku 11.071,70 Kč. Jde o odměnu advokáta žalované za 1,5 úkonu právní služby podle § 11 odst. 1 a 2 advokátního tarifu (podání odvolání a účast na jednání odvolacího soudu 10.4.2019 před zahájením odvolacího jednání) po 5.140 Kč za jeden úkon, tj. 7.710 Kč, náhradu hotových výdajů advokáta za dva úkony právní služby po 300 Kč, tj. 600 Kč, 21% DPH z částky 8.310 Kč. Náklady odvolacího řízení dále zahrnují částku 1.016,60 Kč představující 20 % zaplaceného soudního poplatku z odvolání v celkové výši 5.083 Kč, která nebude žalované vrácena (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb.).

Poučení:

České Budějovice 18. června 2019

JUDr. Marie Rudolfová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá